

Sygn. akt *III AUa 429/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Cyran /spr./

Sędziowie: SSA Iwona Niewiadowska-Patzer

SSA Izabela Halik

Protokolant: insp.ds.biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2015 r. w Poznaniu

sprawy **R. O.**

przeciwko **Wojskowemu Biuru Emerytalnemu w P.**

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji Wojskowego Biura Emerytalnego w P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 18 listopada 2014 r. sygn. akt VII U 3128/14

oddala apelację.

SSA Izabela Halik	SSA Ewa Cyran	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
-------------------	---------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 marca 2014 r. nr (...) Wojskowe Biuro Emerytalne w P. po rozpoznaniu wniosku R. O. z dnia 4 lutego 2014 roku, przyznało mu emeryturę wojskową od dnia 1 lutego 2014 roku na podstawie art. 31 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 Nr 8 poz. 66 z późn. zm.). Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto uposażenie należne wnioskodawcy według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia go z zawodowej służby wojskowej, tj. na dzień 31 stycznia 2014 roku, wg grupy 10 -w kwocie 3.600,00 zł. Wyliczona w ten sposób podstawa wyniosła 5.313,75 zł, a wysokość miesięcznego świadczenia do wypłaty wyniosła 3.138,95 zł. Wysokość świadczenia została ustalona poprzez obliczenie procentowego wymiaru przysługującej emerytury, który wyniósł 72,07% z tytułu wysługi emerytalnej.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył w przepisany prawem trybie i terminie R. O.. Odwołujący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i podwyższenie wysokości emerytury do pełnego wymiaru, czyli 75%. W uzasadnieniu wnioskodawca podał, że zakwestionowano wyciągi rozkazów Komendanta (...), które stwierdzają nabycie uprawnień każdego zainteresowanego żołnierza zawodowego do podwyższenia wymiaru emerytury o 1% za dany rok służby,

w którym takie uprawnienia zdobył. Także zakwestionowano zaświadczenie wystawione przez Komendanta (...), w którym stwierdzono, że w latach 1996-2004 i 2009-2013 odwołujący wykonywał zadania służbowe w charakterze sapera biorącego udział w pracach minerskich z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ramach szkoleń poligonowych.

Sąd Okręgowy – Wydział Ubezpieczeń Społecznych w P. wyrokiem z dnia 18 listopada 2014r. (sygn. akt VII U 3128/14) zmienił zaskarżoną decyzję i zobowiązał organ rentowy do podwyższenia emerytury odwołującego do 75% podstawy wymiaru.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

R. O. (ur. (...)) jest zawodowym żołnierzem.

Od dnia 03.09.1986 r. do dnia 19.08.1989 r. odwołujący pełnił służbę wojskową jako kadet Szkoły (...) Wyższej Szkoły (...).

Z dniem 20 sierpnia 1989 r. odwołujący został powołany do zawodowej służby wojskowej, którą pełnił do dnia 31 stycznia 2014 r.

W okresie pełnienia czynnej służby wojskowej odwołujący zajmował stanowiska: dowódcy plutonu w Szkole (...), instruktora w Zespole (...) i (...) oraz w Zespole (...), starszego instruktora w Zespole (...) -K., (...) Szkoły (...) K. oraz podoficera-specjalisty. Odwołujący służbę pełnił w Wyższej Szkole (...) pancernych oraz w Centrum Szkolenia (...) w P..

Odwołujący ukończył kurs udoskonalający dla patroli rozminowania misji sił stabilizacyjnych i pokojowych oraz kurs w zakresie rozminowania (...) polskiego kontyngentu wojskowego. Nadto odwołujący wziął udział w szkoleniu z zakresu przeciwdziałania improwizowanym urządzeniom wybuchowym C- (...) wg. formuły „T. the T.”.

R. O. posiada uprawnienia do samodzielnego kierowania pracami przy obsłudze i eksploatacji zestawów do wystrzeliwania ładunków wydłużonych oraz uprawnienie do samodzielnego kierowania pracami inżynierskimi przy użyciu bojowych środków minerskich.

Odwołujący rozkazami dziennymi Komendanta (...) w latach 2010-2013 prowadził zajęcia inżyniersko-saperskie. Do prac minerskich jakie wykonywał w ramach szkolenia z użyciem materiałów wybuchowych należało, m.in.: sporządzanie ładunków materiałów wybuchowych, wykonywanie zapalników lontowych i wysadzanie ładunków (...) wykonywanie i wysadzanie ogniowych i elektrycznych sieci wybuchowych, wykonywanie przejść w klasycznych i narzutowych polach minowych wykorzystując ładunki materiału wybuchowego, wykonywanie okopów na wozy bojowe za pomocą ładunków materiału wybuchowego i niszczenie różnego rodzaju konstrukcji za pomocą materiałów wybuchowych.

Rozkazami dziennymi Komendanta(...) stwierdzono, że odwołujący:

- w latach 1996-2000 prowadził zajęcia praktyczne z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ilości przekraczającej w przepisach normy, co uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej o 1% za każdy rok,

- w latach 2001-2004 wykonywał zadania służbowe z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ilości przekraczającej określone w przepisach normy, co uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej o 1%,

- w latach 2009-2010 wykonywał zadania służbowe (minimum 12 razy w roku) z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ilości przekraczającej określone w przepisach normy, co uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej o 1 %,

- w latach 2011-2012 wykonywał zadania służbowe w charakterze sapera, w wymiarze przekraczającym dwanaście dni w ciągu roku kalendarzowego, co uprawnia do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej o 1%,

- w 2013 roku wykonywał zadania służbowe w charakterze sapera biorącego udział w pracach minierskich z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ramach szkoleń poligonowych, w wymiarze przekraczającym dwanaście dni w ciągu roku kalendarzowego, co uprawnia podoficera do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury wojskowej o 1%.

Rozkazem Personalnym Nr - (...) z dnia 25 lipca 2013 r. Dowódca (...) zwolnił st. chor. szt. R. O. z zawodowej służby wojskowej i przeniósł do rezerwy, ponieważ upłynął termin dokonanego przez żołnierza zawodowego R. O. wypowiedzenia stosunku służbowego zawodowej służby wojskowej.

W dniu 4 lutego 2014r. odwołujący złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury w związku ze zwolnieniem z zawodowej służby wojskowej w dniu 31.01.2014r. z dniem 31 stycznia 2014 roku.

Decyzją Nr (...) z dnia 20.02.2014 r. ustalono dla odwołującego świadczenie pieniężne przysługujące mu przez okres jednego roku po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej w okresie od dnia 01.02.2014 r. do dnia 31.01.2015 r. w wysokości 4.905,00 zł miesięcznie.

W zaświadczeniu z dnia 11 marca 2014r. Komendant (...) stwierdził, że R. O. w latach 1996-2004 i 2009-2013 wykonywał zadania służbowe w charakterze sapera biorącego udział w pracach minierskich z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ramach szkoleń poligonowych, w ilości przekraczającej normy określone w przepisach, co uprawnia w/w podoficera do podwyższenia podstawy wymiaru emerytury o 1%.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 marca 2014 r. przyznano odwołującemu emeryturę wojskową od dnia 1.02.2014r. na podstawie art. 31 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U z 2004 Nr 8 póź. 66 z późn. zm.). Do podstawy wymiaru świadczenia przyjęto uposażenie należne wg stawek obowiązujących w dniu zwolnienia tj. uposażenie wg grupy 10. Podstawa wymiaru świadczenia wyniosła 5.313,75 zł. Świadczenie zostało zawieszono w okresie od 01.02.2014 r. do 31.01.2015 r. na podstawie art. 41 ust. 2 w/w ustawy, ponieważ odwołujący pobrał świadczenie pieniężne przysługujące po zwolnieniu ze służby.

Decyzją z dnia 28 marca 2014r. Wojskowe Biuro Emerytalne dokonało waloryzacji emerytury wojskowej odwołującego.

Odwołujący udowodnił wysługę emerytalną 27 lat 4 miesięcy i 28 dni.

Na podstawie powyżej przedstawionego stanu faktycznego, Sąd I instancji wydał powyższy wyrok uznając, odwołanie za uzasadnione.

Sąd Okręgowy podkreślał, że spornym w niniejszej sprawie pozostaje w zasadzie to czy odwołujący R. O. brał udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub w pracach minierskich z wykorzystaniem tych materiałów - co najmniej przez 12 dni w roku.

Wojskowe Biuro Emerytalne uważa że nie ma podstaw do zwiększenia wysługi emerytalnej. Zdaniem organu rentowego odwołujący nie przedstawił dokumentów z których wynikałoby, że pełniąc służbę na stanowiskach instruktora, starszego instruktora, Komendanta Szkoły (...) i podoficera-specjalisty wykonywał zadania bezpośrednio w charakterze sapera.

Zdaniem Sądu Okręgowego odwołujący latach 1996-2004 oraz 2009-2013 wykonywał zadania w charakterze sapera, przeprowadzając szkolenia inżynieryjno-saperskie, podczas których prowadził zajęcia praktyczne z wykorzystaniem materiałów wybuchowych oraz brał udział w pracach minierskich z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ramach szkoleń poligonowych. Powyższe znajduje potwierdzenie w rozkazach dziennych za w/w okres nadto w zaświadczeniu z dnia 11.03.2014 r. Komendant (...) w rozkazach dziennych wewnętrznych stwierdził pełnienie służby

przez odwołującego w warunkach szczególnych (w charakterze sapera), z tytułu której przysługuje wzrost emerytury wojskowej.

W ocenie Sądu I instancji z przedstawionych dokumentów, które znajdują się w aktach emerytalnych wynika, że odwołujący:

- prowadził zajęcia praktyczne z wykorzystaniem materiałów wybuchowych,
- brał udział w pracach minerskich z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ramach szkoleń poligonowych.

Analiza materiału dowodowego zdaniem Sądu jednoznacznie pozwala stwierdzić, iż R. O. uczestniczył w rozminowywaniu przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych, a przede wszystkim brał udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub pracach minerskich z wykorzystaniem tych materiałów przez co najmniej 12 dni w ciągu roku kalendarzowego - tym samym wyczerpuje przesłanki przewidziane w kolejnych rozporządzeniach Rady Ministrów w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych.

W rozkazach dziennych Komendanta (...) za lata 2010-2013 (przedstawionych przez odwołującego) wskazano tematykę prowadzenia zajęć praktycznych w ramach szkoleń poligonowych. Odwołujący m.in. prowadził szkolenia z zakresu: niszczenia elementów konstrukcji drewnianych, stalowych; sporządzania i wysadzania ogniowych i elektrycznych sieci wybuchowych; wykonywania ukrycia dla (...) metodą wybuchową; posługiwania podstawowymi materiałami wybuchowymi i środkami zapalającymi; budowy okopów i ukryć sposobem wybuchowym mechanicznym; wykonywania przejść w zaporach minowych; budowy okopu dla wozu bojowego sposobem wybuchowym i mechanicznym; rozpoznawania i pokonywania narzutów zapór minowych; wykonywania przejść w klasycznych i narzutowych zaporach minowych; sporządzania i wysadzania elektrycznych sieci bojowych; sporządzania zapalnika lontowego; budowy, rozpoznawania i pokonywania zapór inżynierskich; sporządzania zapalnika lontowego i wysadzania ładunku materiału wybuchowego; wysadzania sposobem ogniowym i elektrycznym; rodzaju podstawowych min wojsk własnych, ich budowa, ustawianie, unieszkodliwianie i oznakowanie, ogólne wiadomości o minach będących na wyposażeniu armii innych państw; sporządzania sieci wybuchowych; pokonywania zapór minowych; organizacji rozbudowy fortyfikacyjnej posterunku i punktu obserwacyjnego oraz wykonywania prac minerskich w działaniach bojowych.

Szkolenia były przeprowadzane na poligonie. Odwołującemu przydzielano materiały wybuchowe. Odwołujący był rozliczany z zużytych materiałów wybuchowych.

Jak słusznie zauważył odwołujący wykonywanie zadań w charakterze sapera w jego przypadku polegało na prowadzeniu szkoleń poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych, a więc na bezpośrednim uczestniczeniu w tych szkoleniach. Były to zajęcia praktyczne, dlatego też Sąd podziela to stanowisko.

W ocenie Sądu organ rentowy błędnie zinterpretował przepis powołanego wcześniej rozporządzenia, uznając że odwołujący nie brał udziału w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych. Przepis nie mówi w jakim charakterze należy brać udział w szkoleniu, a uznanie, że branie udziału w charakterze prowadzącego zajęcia praktyczne z wykorzystaniem materiałów wybuchowych jest niewystarczające nie znajduje logicznego uzasadnienia.

Na uwagę zasługuje również fakt, że odwołujący posiadał odpowiednie kwalifikacje do prowadzenia szkoleń poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych. Posiadał uprawnienia do samodzielnego kierowania pracami przy obsłudze i eksploatacji zestawów do wystrzeliwania ładunków wydłużonych oraz uprawnienie do samodzielnego kierowania pracami inżynierskimi przy użyciu bojowych środków minerskich.

Odwołujący zgodnie z § 16 ust. 2 pkt 5 rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 lutego 2012 r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz. U. z 2012 r., póź. 194), przedstawił wyciągi z rozkazów dowódcy jednostki

wojskowej stwierdzających udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub w pracach minerskich z wykorzystaniem tych materiałów w celu udokumentowania okresu służby wojskowej pełnionej w szczególnych warunkach uzasadniających podwyższenie emerytury.

Reasumując, Sąd Okręgowy uznał, że R. O. udowodnił wykonywanie służby w charakterze saperów biorącego udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych i tym samym uznał, że jego emeryturę należy podwyższyć o 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby w latach 1996-2004 i 2009-2013.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy na podstawie powołanych w uzasadnieniu przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i podwyższył wysokość emerytury do pełnego wymiaru, czyli 75%, mając na uwadze art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r. poz. 666).

Wyrok ten w całości apelacją zaskarżył pozwany organ rentowy zarzucając:

naruszenie prawa tj. 15 ust. 1 pkt. 2 lit.c ustawy z dnia 10.12.1993r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz.U. z 2013r. poz. 666 ze zm.) w zw. z § 1 ust. 2 pkt. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27.2.1995r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz.U. Nr 21, póź. 110 ze zm.) w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 3 oraz § 16 ust. 2 pkt. 5 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 10.2.2012r. w sprawie trybu postępowania i właściwości organów w sprawach zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych oraz uprawnionych członków ich rodzin (Dz.U. z 2012r., póź. 194) polegające na przyjęciu, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do zwiększenia emerytury z tytułu pełnienia służby w charakterze saperów, a w konsekwencji, że emerytura ubezpieczonego wynosi 75% podstawy wymiaru.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji pozwany organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania, względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na apelację odwołujący żądał jej oddalenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja pozwanego organu rentowego nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd I instancji przeprowadził wyczerpujące postępowanie dowodowe, a zebrany materiał, poddał wszechstronnej ocenie z zachowaniem granic swobodnej oceny dowodów przewidzianej przez art. 233 § 1 k.p.c. Na tej podstawie Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które tutejszy Sąd w pełni podziela i przyjmuje za własne.

Spór w przedmiotowej sprawie sprowadzał się do ustalenia czy R. O. spełnia warunki do podwyższenia wysokości emerytury wojskowej z tytułu pełnienia służby w szczególnych warunkach w latach 1996-2004 oraz 2009-2013 a jego istota do ustalenia czy odwołujący brał udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub w pracach minerskich z wykorzystaniem tych materiałów - co najmniej przez 12 dni w roku.

Na wstępie rozważań, należało powołać podstawy prawne niniejszego orzeczenia.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2013 r. poz. 666), emerytura dla żołnierza, który pozostawał w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., wynosi 40% podstawy jej wymiaru za 15 lat służby wojskowej i wzrasta, z zastrzeżeniem 1a, o:

1) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy dalszy rok tej służby;

2) 2,6% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych poprzedzających służbę, nie więcej jednak niż za trzy lata tych okresów;

3) 1,3% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów składkowych ponad trzyletni okres składkowy, o których mowa w pkt 2;

4) 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok okresów nieskładkowych poprzedzających służbę.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 2 lit. c, emeryturę podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby pełnionej bezpośrednio w charakterze skoczków spadochronowych i saperów.

W myśl art. 18 ust.1 kwota emerytury bez uwzględnienia dodatków, zasiłków i świadczeń pieniężnych, o których mowa w art. 25, nie może przekraczać 75% podstawy wymiaru emerytury.

Na podstawie § 2 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1995 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższenia emerytur wojskowych (Dz. U. Nr 21, póź. 110), emeryturę wojskową podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy pełny rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w charakterze sapera biorącego udział w rozminowywaniu i oczyszczaniu terenu z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych albo uczestniczącego w szkoleniu poligonowym z wykorzystaniem uzbrojonych min bojowych lub w pracach minerskich z wykorzystaniem materiału wybuchowego - nie mniej niż 12 razy w ciągu roku.

W myśl § 3 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 lipca 2011 r. w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych (Dz. U. Nr 159, poz. 946), emeryturę wojskową podwyższa się o 1% podstawy wymiaru za każdy pełny rok zawodowej służby wojskowej pełnionej bezpośrednio w charakterze sapera, jeżeli żołnierz uczestniczył w rozminowywaniu i oczyszczaniu terenu z przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych albo brał udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub w pracach minerskich z wykorzystaniem tych materiałów - co najmniej przez 12 dni w ciągu roku kalendarzowego.

Słusznie ocenił Sąd I instancji, iż analiza materiału dowodowego jednoznacznie pozwala stwierdzić, iż R. O. uczestniczył w rozminowywaniu przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych, a przede wszystkim brał udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych lub pracach minerskich z wykorzystaniem tych materiałów przez co najmniej 12 dni w ciągu roku kalendarzowego - tym samym wyczerpuje przesłanki przewidziane w kolejnych rozporządzeniach Rady Ministrów w sprawie szczegółowych warunków podwyższania emerytur wojskowych.

Z przedstawionych dokumentów tj. wyciągów z rozkazów dowódcy jednostki wojskowej, które znajdują się w aktach emerytalnych wynika bowiem, że odwołujący prowadził zajęcia praktyczne z wykorzystaniem materiałów wybuchowych oraz brał udział w pracach minerskich z wykorzystaniem materiałów wybuchowych w ramach szkoleń poligonowych.

Nie znajduje uznania Sądu Apelacyjnego argument pozwanego organu rentowego, że przedłożone przez ubezpieczonego rozkazy nie stwierdzają pełnienia służby bezpośrednio w charakterze sapera, lecz potwierdzają wykonywanie zadań służbowych w charakterze sapera a pojęcia te nie są równoznaczne.

Odwołujący brał udział w szkoleniach przeprowadzanych na poligonie. Przydzielano mu materiały wybuchowe z czego był rozliczany. Wykonywanie zadań w charakterze sapera w jego przypadku polegało na prowadzeniu szkoleń poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych. Odwołujący posiadał odpowiednie kwalifikacje do prowadzenia szkoleń poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych.

Słusznie w tych okolicznościach ocenił Sąd I instancji, że R. O. udowodnił wykonywanie służby w charakterze sapera biorącego udział w szkoleniach poligonowych z wykorzystaniem materiałów wybuchowych i tym samym uznał, że jego

emeryturę należy podwyższyć o 1% podstawy wymiaru za każdy rok służby w latach 1996-2004 i 2009-2013 dlatego zmienił zaskarżoną decyzję i podwyższył wysokość emerytury do pełnego wymiaru czyli do 75%.

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie przepisu art.385 k.p.c. oddalił apelację.

SSA Izabela Halik	SSA Ewa Cyran	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
-------------------	---------------	-------------------------------